

BROOKLYN'S IN DA HOUSE!

TEXT PETTER ALEXIS | FOTO LUCA MARA

Rapparen Petter är från Södermalm, Stockholms svar på Brooklyn. Men det är inte därför han är så fascinerad av stadsdelen i New York – en fascination som fick Petter att anmäla sig till Brooklyn Half Marathon. En impulsiv handling mot bättre vetande...

LÄNGE HAR BROOKLYN som stadsdel fascinerat mig. Jag vet inte om det beror på de härliga vokalerna i namnet, eller bara på känslan som området ger mig varje gång jag hamnar där. Kanske beror det på att jag spenderade en sommar i Brooklyn 1994 då jag och några kompisar hyrde en lägenhet i New-

kirk? Eller beror det på att jag tycker att Spike Lee är en av världens bästa filmregissörer? Eller är det för att Wayne Wangs *Smoke* och Paul Austers *Blue in your face* hör till mina absoluta favoritfilmer? Kanske för att rapparena Notorious B.I.G och Jay Z kommer från Brooklyn? Och så är ju Michael Jordan förstås född i Brooklyn – och jag älskar Jordansneakers på ett nästan sjukligt sätt. Nog om det, men det var förmodligen mina starka känslor för stadsdelen som fick mig att anta en oväntad utmaning.

SOM KRÖNIKÖR FÖR systertidningen *Bicycling* fick jag chansen att delta i det prestigefyllda cykelloppet Gran Fondo New York, som går av stapeln i maj varje år. Det är ett ganska tuftt cykellopp på 17 mil och en massa slitsamma höjdmeter att ta sig upp för.

Som oerfaren cyklist var jag nervös och försökte mitt under pågående turné, skivsläpp och promotion träna så gott jag kunde. En dag på väg upp till *Bicyclings* redaktion träffade jag Hasse – ansvarig utgivare för den tidning du just nu läser. Jag berättade att jag skulle till New York för att cykla Gran Fondo-loppet när Hasse berättade att han också skulle till New York, men för att springa Brooklyn halvmaran som skulle gå dagen före Grand Fondo-tävlingen.

– Finns det platser kvar till halvmaran? frågade jag utan att ens tänka på vad det skulle innebära annat än att det skulle vara otroligt mäktigt, en dröm, att få springa i Brooklyn.

Jodå, det fanns platser kvar.

Andreas Danielsson, chefredaktören för *Bicycling*, bara skakade på huvudet när han fick höra min nya plan – att köra två lopp på två dagar. Han insåg nog genast att det skulle bli ännu tyngre att släpa runt den här gamla trötta rapparen på ett Gran Fondo när han dessutom skulle ha en halvmaran i benen dagen före cykeltävlingen. Dessutom skulle min fru Michaela göra samma sak – men hon är å andra sidan bättre tränad än vad jag är.

Följande månad gick till förberedelser, träning och taktik. Jag visste att löpningen skulle gå okej, bara jag höll ett lugnt tempo. Jag hade visserligen aldrig sprungit längre än femton kilometer, men räknade med att det exotiska i att springa i Brooklyn skulle få mig att glömma tankarna på distansen.

Vi reste med en större grupp till New York i mitten på maj och både jag och Michaela insåg att det fanns två gäng med på

resan. Det ena gänget var cyklister som skulle köra Gran Fondo-loppet och det andra var ett löpargäng som hade fokus på Brooklyn halvmaran. Jag och Michaela stack ut, eftersom vi skulle genomföra båda loppen.

“De får mig att känna mig som en del av Brooklyn – och peppen är faktiskt obeskrivlig.”

BROOKLYN HALVMARA visar sig vara en riktig folkfest. Starten går redan klockan sju på morgonen vid Brooklyn Museum. Vi hoppar på tunnelbanan tidigt, uppe vid 72:a gatan – nervösa, laddade och pirriga i kroppen. Det här är mitt första lopp utomlands och bara den saken ökar spänningen enormt.

Nere på perrongen ser jag vita tröjor överallt. Den vita tröja som delades ut vid nummerlappsutdelningen dagen före själva loppet är den officiella Brooklyn Half Marathon-tröjan. Den är snyggt och sparsamt designad, så pass stilig att jag beslutar mig för att spara den på hotellet, så nu står jag här med gul tröja bland en massa löpare i vita tröjor.

Fondo-loppet, de 17 milen som ska cyklas följande dag, med start samma tidiga timme.

I MÅLOMRÅDET FINNS det gott om sjukvårdare på plats. De kommer med stora ispåsar som de tejpar runt knäna på de löpare som behöver. Eftersom jag vill få ner svullnaden inför morgondagens stora utmaning ber jag om en påse runt varje knä. Efter lite omvårdnad från sjukvårdarna slussas vi snyggt ut på Surf Avenue, där vi lokaliserar tunnelbanan. Resan hem tar såklart sin tid – utöver vanliga passagerare ska ju tågen transportera de 20 000 löparna från Coney Island.

Jag kommer alltid minnas Brooklyn halvmaran. Inte minst för att jag bestämt mig för att göra det här loppet till en tradition – jag är redan anmäld till nästa års upplaga – men också för att loppet var fruktansvärt kul, bjöd på en lagom distans och bara var allmänt jättetrevligt.

Både jag och Michaela fixade Gran Fondo-loppet dagen efter halvmaran (men jag skulle ljuga om jag påstod att mina knän inte led). Och jag har ju inte några andra internationella lopp att jämföra med, men efter två fantastiska lopp i New York kan jag bara säga att min passion för Brooklyn nu vuxit sig ännu större.

Brooklyn's in da house!

Det är 20 000 människor som springer Brooklyn halvmaran, vilket märks – tunnelbanevagnen fylls på med fler och fler vitklädda löpare. Stämningen är god och alla står och samtalar med varandra trots den tidiga timmen.

På plats vid Brooklyn Museum ser jag bara ett hav av människor och hundratals bajamajor. Ett enkelt och smart nummersystem delar in löparna i rätt startfålla. Amerikaner är noga

"Jag älskar känslan av hur benen lyfter och att allt som kan upplevas tröttsamt inte ens existerar."

med detaljer och lägger stor vikt vid säkerhet, vilket i det här läget känns tacksamt.

Jag känner mig starkt delaktig i vad som emellanåt basuneras ut i högtalarna. Olika speakers, som jag inte kan lokalisera visuellt, pratar om Brooklyn som kvarter och om denna folkfest. De får mig att känna mig som en del av Brooklyn – och peppen är faktiskt obeskrivlig.

När starten går slussas vi sakta ut genom en kanal skapad av kravallstaket, för att sen komma ut på banan. Tempot är lugnt och stabilt. Jag snackar med Hasse och Michaela; vi är ense om att det här snarare är en upplevelse och en ära än ett tillfälle att försöka slå något rekord. För min del handlar löpning mycket mer om distans än om tid. Jag älskar känslan av hur benen lyfter och att allt som ibland kan upplevas tröttsamt inte ens existerar.

Längs med banan står folk och hejar och det spelas musik – visst är Brooklyn halvmaran en folkfest! Jag känner mig aldrig stressad, upplever inte heller att andra löpare drar förbi för snabbt, vilket ibland kan få mig att tappa mitt eget tempo. Den sista sträckan längs med Ocean Parkway ner mot Coney Island känns löpningen särskilt stabil och när jag plötsligt skymtar den legendariska berg- och dalbanan "Cyclone", som är helt byggd i trä, inser jag att jag är nära målgången. Jag känner mig nästan lite kaxig då jag garanterat har minst en mil till i kroppen att ge. Men jag har också fokus på Gran

BORN TO RUN.

Grunden i allt vi gör är vår passion. Det är den som pushar oss att bli ännu lite bättre, lite starkare, lite snabbare. Därför tycker vi på SEAT att det känns självklart och fantastiskt roligt att jobba med Lidingöloppet.

SEAT TRYGGHET*

3 ÅRS FRI SERVICE / **3 ÅRS NYBILSGARANTI**

LIDINGÖLOPPET

SEAT ÄR STOLT PARTNER TILL LIDINGÖLOPPET.

ENJOYNEERING

NYA SEAT LEON. FRÅN 159.900:- 1.020:-/MÅN

Med sportiga linjer, innovativ teknik från Volkswagengruppen och fem stjärnor i Euro NCAPs krocktester är det inte konstigt att SEAT Leon hyllas i pressen. Vill du maximera sportkänslan väljer du nya Leon SC FR, en tredörrars sportcoupé med läderratt, sportstolar och tuffa 17-tums lättmetallfälgar. Välkommen in för en provtur.

FÖLJ OSS PÅ SEAT.SE

Bilen på bilden kan vara extrautrustad. *Gäller vid SEAT Finansiering, fri service i 3 år/4.500 mil (det som infaller först), förlängd nybilsgaranti i 3 år/9.000 mil (det som infaller först). Blandad körning SEAT Leon 3,8-6,0 l/100 km, CO₂ 99-139 g/km. Miljöklass EU5/EU6. SEAT Billån 36 mån, 35% kontant, 49% restskuld, rörlig ränta baserad på STIBOR 90 (eff. rta 4,68%).